

[Kai Dige Bach]

ikke have et fast beløb på en variabel omkostning og så med nogen som helst rimelighed få det til at gå op; det er et forkert princip. Der kan jo også være det, at et kraftigere udbud kan give en højere pris og et større salg.

Jeg kunne ikke finde på at stå her og forsvare de vildskud, der har været i både annoncebranchen og ejendomsmæglerbranchen, jeg vil bare have et system, så de udgifter, der er, hænger nogenlunde sammen med det, der ydes; alt andet vil give en forkert fordeling mellem dem, der skal handle med tingene.

(Kort bemærkning).

Per Tærsebøl (KF):

Jeg vil igen bore i en lille ting i forbindelse med monopolerne. Det er et spørgsmål til industriministeren, og det hænger nogenlunde sammen med noget af det, som fru Kirsten Jacobsen har sagt tidligere.

I den skriftlige fremsættelse skriver ministeren, at for at muliggøre en smidig udvikling af erhvervsstrukturen er det naturligt, at ejendomsformidlingsvirksomheder under visse betingelser kan udøves i selskabsform, og som hidtil ved filialdrift, og at realiteten i erhvervsudøvelsen for virksomheder med flere forretningssteder sikres ved et krav om, at hvert forretningssteds ejendomsformidlingsvirksomhed skal ledes af en ejendomsmægler eller af en advokat, der har denne opgave som sin hovedbeskæftigelse.

Da jeg er blevet gjort bekendt med, at der er nogle steder, hvor man ikke i dag opfylder de krav, vil jeg gerne spørge ministeren, hvilke sanktionsmuligheder han har, eller hvilke sanktionsmuligheder han vil bruge. Det kan jo ikke være rigtigt, at man ikke retter sig efter det, der står i denne fremsættelse, så derfor kunne jeg godt tænke mig et svar.

Industriministeren (Trøjborg):

Hvis jeg har forstået hr. Per Tærsebøls spørgsmål korrekt, handler det om de mæglere, der eksisterer på markedet i dag, og som ikke opfylder de krav, der i fremtiden stilles til, hvilke forudsætninger der skal opfyldes for at foretage ejendomsformidling.

Jeg kan sige, og det står også i forslaget, at der vil blive overgangsbestemmelser for ikke at fratage en række personer de rettigheder, de har efter den gældende lovgivning, men det

kan vi naturligvis vende mere specifikt tilbage til under udvalgsarbejdet.

Hr. Kai Dige Bach kredser om, hvorvidt princippet »intet salg, ingen betaling« skal indføres i lovgivningen. Det er da klart, at man kan diskutere det, men det er vel også sådan, at hvis man ikke har det, gælder vel det princip, som eksisterer på markedet i dag. Den afvejning, man har fundet frem til i Børge Dahludvalget, har altså været, at det er mere hensigtsmæssigt for alle parter, at man får et fast princip på området, da det generelt giver mere tryghed i forbindelse med omsætning af fast ejendom. Man må vælge, om man ønsker det ene eller det andet system. Regeringen har foreslået, at vi tager systemet »no cure no pay«, som det populært udtrykkes, men lad os diskutere spørgsmålet videre under udvalgsarbejdet; jeg mener, at det er et rigtigt princip – ikke mindst for forbrugerne – at skabe tryghed.

Så vil jeg gerne sige tak for fru Kirsten Jacobsens venlige bemærkninger om lovforslaget. Jeg har noteret mig, at fru Kirsten Jacobsen synes, at der var store forbedringer i forslaget, men at hun dog mente, at de måske kunne indskrives i den gældende lovgivning. Mit svar er det simple, at regeringen altså har valgt at følge den fine balance, som er opnået i forbindelse med Børge Dahludvalgets arbejde, op, således at vi lader det danne baggrund for gennemførelse af de forbedringer, der ligger i lovforslaget.

Jeg vil også gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at når der efter min opfattelse er tale om et friere valg, end det er tilfældet i dag, hænger det sammen med den simple kendsgerning, at for at man kan foretage et frit valg, skal man vide, hvad man kan vælge imellem, og med de bestemmelser, der gennemføres med lovforslaget, bliver der bedre muligheder for køber og sælger for at vurdere, om man vil benytte en ejendomsmægler eller en anden, der måske er en del af en kæde.

Der bliver også bedre muligheder for at gennemskue forskellige finansieringstilbud derved, at lovforslaget adskiller finansieringen fra køb/salg-situationen. Denne højere grad af oplysning for dem, der handler på markedet, er efter min opfattelse i sig selv medvirkende til, at der i realiteten bliver tale om et friere valg.